

Goed kijken bij 'overzicht' SummerNest

Contact met de Klingons, een tentoonstelling van fictieve kunstenaars, een verfijnde aquarel op wandgrootte of enigszins verscholen idyllische taferelen. Een stevig, concreet reliëf uit de jaren 80 naast een sculptuur van zeepsop. Het kan allemaal in SummerNest.

Door Egbert van Faassen

DCR aan het De Constant Rebequeplein, dat niet langer dan twee jaar bestaat, laat zien hoe succesvol het idee kan zijn van de 'broedplaats' – een gebouw, dat zijn industriële nut heeft overleefd en nu wordt benut voor creatieve doeleinden. Behalve onder meer Theater Zeebelt, het Danslab en de avontuurlijke expositieruimte Nest zijn er de ateliers van verschillende ontwerpers, beeldend kunstenaars en theatermakers, die in de zomer gezamenlijk naar buiten treden met de groepstentoonstelling SummerNest. Curator Mandy Prins laat van iedere gebruiker van de DCR iets zien, dus alle disciplines zijn vertegenwoordigd. Het blijkt dat de grenzen niet zo duidelijk te trekken zijn. Terwijl sommige werken zich vrij snel ontvouwen, zoals een kleurig, kinetisch wandreliëf van Willem Ma-

rijs – uit 1985, maar niet gedateerd – vragen relatief veel bijdragen meer tijd. Een beeld van Maarten Schepers, dat niet licht en schaduw articuleert, maar uitstraalt, geeft zich makkelijker dan een glazen pot met zeepsop, waarin een sculptuur van Navid Nuur tegelijk wordt bewaard en verborgen. Een geaquareleerd wandwerk van Mark de Weijer lijkt al gauw te begrijpen, maar wordt pas echt boeiend op het tweede gezicht. Manon Bovenkerk, die vorig jaar deelnam aan de tentoonstelling 'Standpunten' in het Centraal Museum en onlangs aan een animatiefilm-festival in Berlijn, zette een drietal mooie tekeningen direct op de wand. Daarbij zocht ze plaatsen op, die niet direct in het oog springen. Ik moet bekennen dat ik langs en over andere kunstwerken heen steeds weer naar haar tekeningen keek op zoek naar een verhalend verband daartussen.

Beeldverslag

Fictie speelt hier een belangrijke rol in zowel bijdragen van beeldende kunst als van het theater. Eelco van der Lingen maakte een bedrieglijke video, die een beeldverslag lijkt te zijn van een duo-tentoonstelling van een schilder en een nogal 'fel-realistische' (historische kwalifica-

Blik in de tentoonstelling met op de voorgrond het werk van Willem Marijs en hoog op de kopse wand een tekening van Manon Bovenkerk. ▶ Foto: PR

tie voor onder-de-toonbank-lectuur) beeldhouwer. Geen van beide kunstenaars bestaat echter werkelijk en hun kunst is digitaal gegenereerd. Het draait hierom, dat veel kunst niet meer in de materiële werkelijkheid wordt gezien,

maar op bijvoorbeeld internet. Daar bestaat het wel, maar is het ook echt? Floris Schönfeld gaat ook met fictie aan de haal. In de science-fiction tv-serie 'Star-trek' komen heel wat vreemde volkeren op verre planeten voor, maar één volk, de

brute en krijgszuchtige Klingons, deelt wel heel veel eigenschappen met de mensheid. Niet alleen maakt een gedomesticeerde Klingon deel uit van de bemanning van het ruimteschip dat de verschillende avonturen met elkaar verbindt, het is vooral dat deze weinig gearticuleerde ruimtewezens hun eigen taal kregen. Voor de serie werd deze taal ontwikkeld door Marc Okrand. Floris Schönfeld werkt aan 'de eerste Klingon-opera', die in Theater Zeebelt zal worden uitgevoerd. De sonoloog Xavier van Wersch maakt het instrumentarium. Er zullen 'echte' Klingons aanwezig zijn. Een video, die ook op het net is te zien, toont hoe Marc Okrand via de sterrenwacht in Dwingeloo contact zoekt met het volk dat hij leerde spreken. Hij kondigt aan dat de eerste 'vechtopera' zal plaatsvinden na de tweede zonnewende in het jaar van Kaless 846, dat is in het Nederlands: van 9 tot en met 12 september a.s..

SummerNest in Nest, De Constant Rebequeplein 20b, donderdag tot en met zaterdag 11-17 uur tot en met 4 september. Elke donderdag om 10 u een workshop. www.nestruimte.nl Hoe contact werd gelegd met de Klingons is te zien op www.u-theopera.org.